

[H. P. Hansen (Præstø A.)]
af det ærede Medlem Hr. Richard Jørgensen, hvis Udtalelser jeg i enhver Henseende kan tiltræde. Men maa jeg dog tilføje, at det er min Overbevisning, at der fra Husbonders og Arbejdsgiveres Side kunde og burde gøres noget mere for at faa trukket den Ungdom til sig, som man paastaar at have Brug for. Der mangler, forekommer det mig, mange Gange det rette Tillidsforhold mellem Parterne, og her tror jeg, at Husbonden som den ældre skulde gøre Udspillet, skulde tilkendegive over for de unge, at de er et meget nødvendigt Led i Bedriften, og saa i enhver Henseende behandle dem derefter, i Stedet for at holde dem helt paa Afstand, hvor Afgørelserne træffes om det, de unge ogsaa har eller dog burde have Interesse i. Tillid avler Tillid ogsaa i dette Forhold. Og saa burde det ikke være saadan, som vi jo kender det, at Gaardejerens eller Proprietærens Datter eller Søn bor i et pænt Værelse i Stuelængen, medens det, meget ofte i hvert Fald, er saadan, at det tjenende Personale henvises til en af Udlængerne, almindeligvis Staldlængen.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby sagde forleden fra denne Talerstol, at det var et Helvede at være Landarbejder — her tænkte formentlig først og fremmest paa den gifte Landarbejder. Udtrykket er ikke helt ueffent. Jeg føler mig i hvert Fald overbevist om, at Beskæftigelsesforholdene inden for Landbruget bliver ikke helt gode, førend der sker en Ændring i Tilstanden. Det drejer sig efter min Mening ikke alene om et Pengespørgsmaal, det drejer sig i lige saa høj Grad om et Tryghedsmoment, der bør være til Stede, det er i lige saa høj Grad et psykologisk og moralsk Problem, om man vil, der her spiller ind. Mindreværdskomplekset bør udryddes.

Med Hensyn til de unge i Almindelighed maa jeg maaske sige, at jeg næsten helt og fuldt kan slutte mig til de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Viggo Nielsen gjorde gældende. Jeg er enig i, at der ikke i den Forstand, vi her tager det, skal serveres Sødsuppe for Ungdommen, men vi er formentlig ogsaa enige i, at det ikke er den bare Sødsuppe, der serveres for Ungdommen i vore Dage. I hvert Fald tør jeg sige, at for den organiserede Arbejderungdoms Vedkommende er Forholdet det, at der virkelig tages fat paa Problemerne, dels inden for det Oplysningsarbejde, vi iværksætter, og dels ogsaa ved Aftenskolearbejdet, der delvis iværksættes

for Statens Regning. Den Ungdom, der melder sig her, faar lært at bestille noget i aandelig Henseende, bliver trænet i selvstændig Tænkning, og den kaster sig som Regel over Opgaverne med en Interesse, der lover godt for Resultaterne af dette Arbejde.

Om der i Forbindelse med dette opdragende og kundskabsmeddelende Arbejde, der øves blandt Arbejderungdommen — og vel for øvrigt ogsaa blandt den anden Ungdom —, og som har skabt Paaskønnelse langt ud over Arbejdernes Kreds, skal sørges for en mere fysisk Opdragelse, er en Sag for sig. Men det skal efter mine Begreber i hvert Fald ikke være ud fra Parolen: Kæft, Trit og Retning. Man skal stille Ungdommen over for Opgaverne, forklare den, hvorfor man stiller Opgaverne, og hvad man venter sig som Resultat af Arbejdet med disse Opgaver. Naturligvis skal der ved al Undervisning være Disciplin, men den bedste Disciplin skabes ved et gensidigt Tillidsforhold.

Sluttelig vil jeg gerne henstille til den siddende Trafikkommission — af hvilken flere Medlemmer, bl. a. Formanden, ogsaa er Medlemmer af dette høje Ting —, at man søger at naa til et Resultat snarest muligt, af Hensyn ikke mindst til en Del Privatbaner, hvis Fremtidsskæbne formentlig hænger i en Traad. Banerne skal i en nær Fremtid lægge deres Budget for det kommende Finansaar, af hvilken Grund det i særlig Grad vilde være heldigt, om de vidste noget om Resultatet af Kommissionens Arbejde. Der kan nu ved Banernes Budgetlægning blive Tale om at budgettere større eller mindre Udgifter til Materiel, som er nødvendigt, saafremt Banerne som saadanne skal føres videre, men som det vilde være urimeligt at anskaffe, dersom Banernes Drift skal lægges om og Trafikken føres over paa Landevejene. Jeg tror, alle Privatbaners Bestyrelser vilde være Kommissionen taknemmelige for snart at faa noget at vide herom. Det vilde lette dem i deres Dispositioner, som i Forvejen ikke just foregaar under de allerlysteligste Forhold.

Yde: Sidste Aar under Finanslovedebatten henlede jeg den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa den for Lyntogstrafikken overordentlig uheldige Sandballast paa Jernbanestrækningen Langaa—Struer. Forholdet er det, som jeg gjorde opmærksom paa, at naar Sandballasten er tør, hvad den jo som oftest er, suges der fra denne under den stærke Lyntogsfart Sand og Smuds ind i Lyntogene, hvis